

Писанки (скорочено)

Ігор Калинець

Виводить мама дивним писачком
по білому яйці воскові взори.
Мандрує писанка по мисочках
із цибулиним золотим узваром,
з настоями на травах і корі,
на веснянім і на осіннім зіллі —
і писанка оранжево горить
у філіграннім (1) сплеті ліній.
То вже вона, як дивовижний світ,
то вже дзвенить, як згусток сонця,
буяють буйно квіти у росі,
олені бродять в березневім соці.
І стилізовані сплітаються сади
у маєві (2) густих обрамлень,
мереживом найтоншим мерехтить
геометричний космацький орнамент (3).
І я поплив у світ дитячих мрій
на білі колискові оболоні (4)...

Котились писанками ізгори
ясні сонця у мамині долоні.

(1) Філігранний — тонко, майстерно оброблений.

(2) Маєво, майво — те саме, що мерехтіння.

(3) Космацький орнамент — дуже дрібний орнамент, що покриває всю поверхню писанки. Зародився в с. Космачі, що лежить високо в Карпатських горах. Там майже всі жителі займаються писанкарством.

(4) Оболонь — заплавні луки.

Критика, коментарі до твору, пояснення (стисло):

Існує багато традицій при відзначенні Великодня. Одна з них — це фарбування яєць. У деяких місцевостях України роблять просто крашанки — фарбують яйця в один колір, в інших — розписують. Виготовлення писанок — справа непроста, ціле мистецтво, яким володіє далеко не кожен. Ліричний герой із захопленням описує, як це робила його мама. Кожна лінія, кожна крапочка чи узор на писанці, навіть колір мають символічне значення. У цілому ж писанки — це символ духовності, незнищенності народу. А для ліричного героя — це ще й світлі спогади про дитинство, це маленькі "сонця" у маминих долонях, які освітлюють життєвий шлях сина.